

Nr 169.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften; given Stockholms slott 26 februari 1931.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Felix Hamrin.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 3 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

Härigenom förordnas, att 3 § förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

I avseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i 7 § nämnda undantag och med iakttagande beträffande gravationsbevis av vad i 4 § stadgas, denna tariff:

	1 Avd.		2 Avd.		3 Avd.		4 Avd.		5 Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
Bevis om registrering av elektrisk anläggning: beträffande — — — 1 krona.										
» om tillstånd att i riket bruka automobil i fall, som sägs i 30 § 1 och 2 mom. motorfordons- förordningen	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
» om tillstånd att i riket föra automobil i fall, som sägs i 30 § 5 mom. motorfordonsförord- ningen	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—
» om förlängning av tillstånd jämlikt 30 § motor- fordonsförordningen att i riket bruka eller föra automobil	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—
» annat	1	—	1	—	1	—	2	—	2	—
» ; se även <i>Intyg</i> .										

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1931.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 26 februari 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin, anmäler, efter gemensam beredning med t. f. chefen för kommunikationsdepartementet, fråga om ändrad lydelse av 3 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften samt anför därvid följande:

Enligt 30 § 1 och 2 mom. motorfordonsförordningen den 20 juni 1930 (nr 284) kan resande, som för tillfälligt brukande i riket inför automobil från utlandet och som endast tillfälligtvis skall vistas här, under vissa villkor hos polismyndighet erhålla tillstånd att i riket *bruka* bilen. Enligt 30 § 5 mom. samma förordning meddelar polismyndighet tillika under vissa förutsättningar tillstånd för person, som nyss nämnts, att *föra* dylik automobil. Sådana tillstånd gälla enligt 31 § i förordningen för en tid av två månader; dock kan giltighetstiden av länsstyrelse utsträckas med ytterligare en månad.

I en till Kungl. Maj:t ställd, den 13 september 1930 dagtecknad skrift har Kungl. automobilklubben anhållit om utfärdande av bestämmelser angående kostnaderna för erhållande av tillstånd att här i riket föra sålunda införd automobil ävensom för bevis om förlängning av giltighetstiden för sådant tillstånd. I avseende härå har automobilklubben anført, att för närvarande enhetliga grunder ej tillämpades hos de olika myndigheterna.

Framställningar från Kungl. automobilklubben.

Sedermera har automobilklubben i skrivelse den 13 februari 1931 — med förmälan att bestämmelser ej heller funnes meddelade angående de avgifter, som skulle utgå för bevis om tillstånd enligt 30 § 1 och 2 mom. motorfordonsförordningen att här i riket bruka automobil, som från utlandet hit införts av sådan resande och i sådant syfte som nysst sagts — anhållit, att enhetliga föreskrifter måtte utfärdas jämväl rörande sistnämnda avgifter.

Utlåtanden i ärendet hava avgivits av statskontoret, som även överlämnat yttranden från länsstyrelserna och vissa poliskamrar. Av denna

Yttranden.

utredning framgår, att myndigheterna tillämpa olika regler för påförandet av stämpel- och lösenavgifter för tillstånd att föra till riket införd automobil ävensom för bevis om förlängning av giltighetstiden. Sålunda hava förstnämnda bevis på vissa håll ansetts böra beläggas med avgift i likhet med körkort eller tillståndsbrev för utövande av näring eller yrke, alltså med lägst 10 kronor, eller ock såsom resolution innefattande huvudsakligt beslut, tecknad å företedd handling, med 5 kronor hos länsstyrelse och 3 kronor hos annan här ifrågakommande myndighet, eller som annan resolution, med 6 kronor hos länsstyrelse och 7 kronor hos annan myndighet. I ett avsevärt antal av de avgivna yttrandena har åter uttalats den meningen, att expedition av förevarande slag bör betraktas som »bevis, annat» och att således avgifterna skola beräknas till 2 kronor, om bevis tecknas å företedd handling, och till 2 kronor 50 öre, om särskilt bevis utfärdas. — Bevis jämlikt 30 § 1 och 2 mom. motorfordonsförordningen om rätt att i riket bruka automobil synes i allmänhet beläggas med avgifter enligt rubriken »bevis, annat» med 2 kronor eller 2 kronor 50 öre, beroende på om beviset tecknas å företedd handling eller särskilt utfärdas.

Statskontoret. *Statskontoret* har — med hänsyn till de olika åsikter i ämnet, som gjort sig gällande hos länsstyrelserna och poliskamrarna och som, efter vad ämbetsverket antog, återspeglade sig i övriga, länsstyrelserna underlydande polismyndigheters förfaringssätt — ansett, att i stämpel- och lösenförordningarna borde införas särskilda rubriker för ifrågavarande expeditioner. Länsstyrelsen i Östergötlands län hade visserligen, med hänsyn till konsekvenserna, ställt sig tveksam beträffande lämpligheten av att genom uttrycklig föreskrift binda myndigheterna vid ett visst expeditionssätt och en viss debitering. I betraktande av den starkt skiftande uppfattning, som yppat sig hos vederbörande myndigheter beträffande frågan till vilka rubriker expeditionerna borde hänföras, och olämpligheten av att i stor omfattning lämna åt automobilförarna — i allmänhet utlänningar — att genom en vidlyftig ansöknings- eller rättsprocedur återfå eventuellt för högt debiterade avgifter, kunde statskontoret dock icke tillmäta denna länsstyrelsens betänklighet avgörande betydelse.

Beträffande beloppet av de avgifter, som borde utgå för det primära tillståndet att föra automobil, har statskontoret anført, att det mest riktiga vore, att expeditionen droge samma kostnad som körkort och sålunda stämpelavgift av 8 kronor och lösen med 2 kronor. Avgiften, tillsammans 10 kronor, kunde visserligen förefalla väl hög, då tillståndet gällde allenast två månader, men med hänsyn till de särskilda lättnader, som bereddes den resande beträffande formen för såväl automobilens godkännande som rätten att föra densamma, syntes beloppet dock icke kunna anses högre än skäligt vore. Rubriken å expeditionen syntes kunna

vara »Bevis om tillstånd till förande av automobil i fall, som sägs i 30 § 5 mom. av motorfordonsförordningen», efter vilken rubrik borde införas, i stämpelförordningen under första avdelningen 8 kronor och i lösenförordningen under samma avdelning 2 kronor.

Tillstånd enligt 30 § 1 och 2 mom. motorfordonsförordningen att här i riket *bruka* automobil borde, om särskild föreskrift därom skulle meddelas, enligt statskontorets uppfattning draga en avgift av 2 kronor. Högre avgift vore knappast påkallad, då utfärdandet av sådana bevis vore en ren expeditionsåtgärd, som för myndigheterna torde medföra ytterst ringa arbete. Dessa bevis syntes såväl i stämpel- som lösenförordningen kunna upptagas under rubriken: »Bevis om tillstånd att i riket bruka automobil i fall, som sägs i 30 § 1 och 2 mom. av motorfordonsförordningen» och med avgift av 1 krona under första avdelningen av vardera författningen.

Vad därefter anginge jämlikt 31 § 1 mom. meddelad *förlängning av giltighetstiden* för tillstånd enligt 30 § har statskontoret framhållit, att, då den enklaste formen för expeditionen vore, att å det primära tillståndsbeviset anteckning gjordes om medgiven förlängning — ett förfaringssätt som också i flertalet fall torde komma till användning — avgifterna syntes böra utgå såsom för »bevis, annat, tecknat å företedd handling». Rubriken för expeditionen syntes böra vara: »Bevis om förlängning av tillstånd att i riket bruka eller föra automobil jämlikt 30 § av motorfordonsförordningen.» Under denna rubrik borde sålunda införas, i stämpelförordningen under första avdelningen (överståthållarämbetet för polisärenden) och tredje avdelningen (övriga länsstyrelser) 1 krona samt i expeditionslösenförordningen under samma avdelningar likaledes 1 krona.

Såsom automobilklubben framhållit och av utredningen i ärendet be- Departements-
chefen.
styrkes, tillämpas icke av myndigheterna enhetliga grunder vid stämpel- och lösenbeläggning av expeditioner rörande tillstånd för resande från utlandet att i riket bruka eller föra automobil, som hit införts för tillfälligt brukande.

Med hänsyn till den betydelse, som berörda tillståndsbevis hava för den internationella automobiltrafiken, finner jag lämpligt, att enhetliga bestämmelser givas om de avgifter, som skola utgå för dessa bevis och för förlängning av deras giltighetstid. Jag tillstyrker alltså att, på sätt statskontoret föreslagit, i stämpelförordningen införas särskilda rubriker i nu angivna hänseenden. Mot de av statskontoret upptagna stämpelbeloppen — utgörande för tillståndsbevis att bruka automobil, en krona, för tillståndsbevis att föra automobil, åtta kronor, och för bevis om förlängning av giltighetstiden, en krona — har jag intet att erinra.

Frågan om de ändringar i förordningen angående expeditionslösen, som

efter vad statskontoret anfört jämväl böra vidtagas, torde jag få tillfälle att senare anmäla.

Föredraganden uppläser härefter ett inom finansdepartementet upprättat förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att antaga samma förslag.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Elis Lindahl.